

DECIZIA nr. 331/ 17.05.2016
privind solutionarea contestatiei formulate de **X**
inregistrata la D.G.R.F.P. B sub nr. x/28.01.2016

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Directia Regionala Vamala Bucuresti – Biroul Vamal de Interior Bucuresti cu adresa nr. x/27.01.2016, inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/28.01.2016, completata cu adresa nr. x/03.05.2016, inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/06.05.2016, asupra contestatiei formulate de **X**, prin SCPA „C, L, M si Asociatii”, cu domiciliul in Bucuresti, Intrarea S , nr. , sector 4 si cu domiciliul ales in Bucuresti, str. S nr. , et., cam. , sector 3.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Directia Regionala Vamala Bucuresti – Biroul Vamal Bucuresti sub nr. x/19.01.2016, il constituie Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/22.12.2015, comunicata prin posta cu confirmare de primire in data de 30.12.2015, prin care organele vamale au stabilit in sarcina societatii accesorii aferente taxelor vamale, TVA si accizelor in suma de **y lei**.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art.268 alin.(1), art. 270 alin.(1) si art.272 alin.(1) si alin.(2) din Legea 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **X**.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin contestatia formulata, domnul X solicita, in principal, anularea Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x22.12.2015 si constatarea ca prescris a dreptului de a stabili obligatii fiscale si, in subsidiar, restituirea sumelor retinute ori executate pe nedrept de BVIB.

In sustinerea contestatiei, contribuabilul aduce urmatoarele argumente:

1. Decizia comunicata nu a devenit titlu executoriu, neexpirand termenul de plata stabilit de art.111 alin.2 din Codul de procedura fiscala, calculat de la data comunicarii deciziei de calcul.

2. Potrivit art.91 alin. 1 din OG nr.92/2003 dreptul organului fiscal de a stabili obligatii de plata accesorii este prescris, avand in vedere ca majoritatea creantelor invocate in anexa la decizia nr. x/22.12.2015 sunt aferente perioadei 2002-2015.

In acest sens, contestatarul solicita sa se constate implinirea termenului de prescriptie a dreptului de stabilire a obligatiei fiscale si incetarea procedurii de emitere a deciziei de impunere.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/22.12.2015, organele vamale au calculat, pentru perioada 04.12.2002-31.12.2015 accesorii aferente taxelor vamale, TVA si accize in suma de **y lei**.

III. Fata de constatarile organelor vamale, sustinerile contestatarului, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca la data de 21.12.2015, organul vamal mai avea dreptul sa stabileasca obligatii de plata accesorii aferente unei datorii vamale stabilite in anul 2002, in conditiile in care nu a analizat implinirea termenului de prescriptie a dreptului de a stabili obligatii fiscale, reglementat de actele normative in vigoare in perioada analizata, desi organul de solutionare a solicitat in mod expres precizarea concreta a motivelor de intrerupere/suspendare a cursului prescriptiei dreptului de a stabili accesorii pentru perioada 04.12.2002-31.12.2015.

In fapt, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/22.12.2015, organele vamale au calculat, in temeiul art.88 lit.c si art.119 alin.4 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, pentru perioada 04.12.2002-31.12.2015, accesorii reprezentand majorari de intarziere/dobanzi si penalitati de intarziere in suma de y lei, debitele asupra carora s-au calculat accesoriile contestate fiind individualizate prin urmatoarele titluri de creanta: DRS nr. x/14.06.2002 si DRS nr. x/14.06.2002 (taxe vamale, TVA si accize).

Prin contestatia formulata contribuabilul invoca, in esenta, prescrierea dreptului de a stabili obligatii fiscale pentru creantele aferente perioadei 2002-2015.

In drept, potrivit art. 231 "Dispozitii privind termenele" din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

"Termenele in curs la data intrarii in vigoare a prezentului cod se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cand au inceput sa curga".

In ceea ce priveste cauzele de intrerupere si suspendare a termenului de prescriptie care a inceput sa curga sub imperiul legii vechi si se calculeaza potrivit normelor in vigoare la acea data, se retine faptul ca in aplicarea art. 231 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, a fost emisa Decizia Comisiei de proceduri fiscale nr. 2/2008, aprobata prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 1.754/2008, care la pct.1 precizeaza:

"Termenele in curs la data intrarii in vigoare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cand acestea au inceput sa curga. Intreruperea si/sau suspendarea termenului de prescriptie se supun/supune normelor in vigoare la data cand acestea s-au produs".

Aceste dispozitii legale sunt dispozitii cu caracter general si reglementeaza situatia termenelor care au inceput sa curga sub imperiul legilor anterioare si pentru care legiuitorul a statuat ca raman supuse legilor vechi, ca exceptie expresa de la principiul neretroactivitatii. Conform acestor dispozitii, prescriptia dreptului organului fiscal/vamal de a stabili obligatii fiscale se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cand s-a nascut dreptul acestuia la actiune, astfel incat cauzele de intrerupere si/sau suspendare pot fi atat cele prevazute de legea veche, cat si cele prevazute de noua lege, pentru termenele care au inceput sa curga sub imperiul legii vechi.

Dispozitiile legale anterior citate sunt aplicabile si in ceea ce priveste obligatiile fiscale accesorii in baza principiului de drept **accessorium sequitur principalem**, astfel ca acestea nu mai pot fi stabilite *dupa implinirea termenelor de prescriptie la*

executare pentru debitele principale, avand in vedere si prevederile art. 1 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescriptia extinctiva, conform carora "odata cu stingerea dreptului la actiune privind un drept principal se stinge si dreptul la actiune privind drepturile accesorii".

De asemenea, in ceea ce priveste efectul cauzelor de intrerupere a cursului prescriptiei, art. 17 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescriptia extinctiva, republicat prevede in mod expres urmatoarele:

"Intreruperea sterge prescriptia inceputa inainte de a se ivit imprejurarea care a intrerupt-o.

Dupa intrerupere incepe sa curga o noua prescriptie".

In speta fiind vorba de obligatii vamale principale (taxe vamale, TVA si accize) stabilite prin titluri de creanta devenite titluri executorii anterior datei de 1 ianuarie 2004 si aflate in procedura de executare silita, norma legala in vigoare la data la care au inceput sa curga termenele de prescriptie extinctiva este O.G. nr. 11/1996 privind executarea creantelor bugetare, astfel cum a fost modificata si completata prin O.G. nr. 53/1997 si O.U.G. nr. 113/1999, in vigoare pana la data de 31 decembrie 2002:

"Art. 10. - Obligatiile bugetare stabilite de organele competente, *prin documente de verificare sau de constatare, se platesc in termen de cel mult 15 zile de la data semnarii sau a comunicarii documentului de verificare sau de constatare, care constituie si instiintare de plata*".

"Art. 25. - Executarea silita a creantelor bugetare poate fi pornita numai in temeiul unui titlu executoriu emis de organul competent potrivit legii, ori al unui alt inscris caruia legea îi recunoaste caracterul de titlu executoriu.

Titlul de creanta devine titlu executoriu la data la care creanta bugetara este scadenta prin expirarea termenului de plata prevazut de lege sau stabilit de organul competent, ori in alt mod prevazut de lege".

"Art. 97. - **Termenele de prescriptie a dreptului de a cere executarea silita privind o creanta bugetara incep la data cand, potrivit legii, se naste acest drept**".

"Art. 98. - Dreptul de a cere executarea silita a creantelor bugetare se prescrie dupa cum urmeaza:

a) **in termen de 5 ani de la data nasterii dreptului de a cere executarea silita pentru creantele bugetare provenind din impozite, taxe, alte contributii stabilite potrivit legii, precum si din majorarile aferente [...]**".

"Art. 99. - Termenele de prescriptie prevazute la art. 98 se intrerup:

a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru intreruperea termenului de prescriptie a dreptului la actiune; [...]

c) **pe data indeplinirii, in cursul executarii silita, a unui act de executare silita; [...]**".

"Art. 100. - Termenele de prescriptie prevazute la art. 98 se suspenda:

a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;

b) **in cazurile si in conditiile in care suspendarea executarii silita este prevazuta de lege ori a fost dispusa de instanta judecatoreasca sau de alt organ competent; [...]**".

Incepand cu anul 2003 devin incidente prevederile O.G. nr. 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, republicata:

"Art. 10. - (1) *Pentru diferentele de obligatii bugetare stabilite prin actele de control sau obligatiile bugetare stabilite prin procesul-verbal de calcul al dobanzilor si*

penalitatilor de intarziere pe baza evidentei pe platitori, *termenul de plata se stabileste in functie de data comunicarii acestora*, astfel:

a) daca data comunicarii este cuprinsa in intervalul 1-15 din luna, termenul de plata este pana la data de 5 a lunii urmatoare;

b) daca data comunicarii este cuprinsa in intervalul 16-31 din luna, termenul de plata este pana la data de 20 a lunii urmatoare.

(2) *Actele de control prin care s-au stabilit diferente de obligatii bugetare conform alin. (1) constituie si instiintare de plata de la data semnarii lor de catre debitor ori de la data comunicarii, dupa caz, conform legii*".

"**Art. 137.** - Termenele de prescriptie a dreptului de a cere executarea silita privind o creanta bugetara incep la data cand, potrivit legii, se naste acest drept".

"**Art. 138.** - (1) **Dreptul de a cere executarea silita a creantelor bugetare se prescrie in termen de 5 ani de la data incheierii anului financiar in care a luat nastere acest drept**".

"**Art. 139.** - Termenul de prescriptie prevazut la art. 138 se suspenda:

a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;

b) in **cazurile si in conditiile in care suspendarea executarii silita este prevazuta de lege ori a fost dispusa de instanta judecatoreasca sau de alt organ competent; [...]**".

"**Art. 140.** - Termenul de prescriptie prevazut la art. 138 se intrerupe:

a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru intreruperea termenului de prescriptie a dreptului la actiune; [...]

c) **pe data indeplinirii, in cursul executarii silita, a unui act de executare silita; [...]**".

De la data de 1 ianuarie 2004, sunt aplicabile prevederile O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, conform carora:

"**Art. 131.** - (1) Dreptul de a cere executarea silita a creantelor fiscale **se prescrie in termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui in care a luat nastere acest drept**.

"**Art. 132.** - Termenul de prescriptie prevazut la art. 131 **se suspenda:**

a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;

b) in **cazurile si in conditiile in care suspendarea executarii este prevazuta de lege ori a fost dispusa de instanta judecatoreasca sau de alt organ competent, potrivit legii; [...]**".

"**Art. 133.** - Termenul de prescriptie prevazut la art. 131 **se intrerupe:**

a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru intreruperea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;

c) **pe data indeplinirii, in cursul executarii silita, a unui act de executare silita; [...]**".

In speta, fiind vorba de obligatii vamale devin incidente si dispozitiile art.158, art.165 si art.187 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora:

"**Art.158** - (3) Declarația vamală și actul constatator sunt titluri executorii care se onorează de către societatea bancară, fără accept, poprire și validare.

"**Art. 165** - (1) Datoria vamală se stinge prin:

(...);

d) împlinirea termenului de prescripție extinctivă; (...).”

“**Art. 187** - (1) Termenul de prescripție a dreptului de a cere plata taxelor vamale este de 5 ani și curge de la data acceptării și înregistrării declarației vamale de import.”

Aplicand toate aceste dispozitii legale la speta ce face obiectul contestatiei raportat la documentele existente la dosarul cauzei transmise de DRV Bucuresti-BVI Bucuresti, la precizarile din referatul cauzei si din adresa privind completarea dosarului contestatiei, se retin urmatoarele:

1. Obligatia fiscala in suma de y lei reprezentand majorari de intarziere/dobanzi si penalitati de intarziere calculate pentru perioada 04.12.2002-31.12.2015 este aferenta obligatiilor de plata stabilite prin:

- actul constatator privind taxele vamale si alte drepturi convenite bugetului nr. x/14.06.2002 emis de Directia Generala a Vamilor - Biroul Vamal de Interior (fosta Targuri si Expozitii Bucuresti), prin care s-au stabilit obligatii de plata in suma de s lei RON (s lei ROL) compusa din: taxe vamale - s lei RON (s lei ROL); accize – s lei RON (s lei ROL); TVA – s lei RON (s lei ROL);

- actul constatator privind taxele vamale si alte drepturi convenite bugetului nr. s/14.06.2002 emis de Directia Generala a Vamilor - Biroul Vamal de Interior (fosta Targuri si Expozitii Bucuresti), prin care s-au stabilit obligatii de plata in suma de s lei RON (s lei ROL) compusa din: taxe vamale - s lei RON (s lei ROL); accize – s lei RON (s lei ROL); TVA – s lei RON (s lei ROL).

Din dosarul cauzei nu rezulta data la care au fost comunicate titlurile de creanta.

2. La data de 24.04.2005, DRVB a emis catre contribuabil Somatia nr. x prin care a comunicat debitul in suma de s lei (ROL) stabilit prin AC nr.x, x/14.06.2002 si accesorii (dobanzi si penalitati de intarziere calculate pana la data de 03.12.2002) in suma de s lei (ROL), aceasta fiind confirmata de primire in data de 29.04.2005.

3. Referitor la accesoriile stabilite, prin referatul cauzei organele vamale mentioneaza:

„Actele constatatoare au fost comunicate prin posta cu confirmare de primire.”

„Cu adresa nr. x/05.12.2002 au fost transmise spre executare silita, Actele constatatoare x, x/14.06.2002, catre Directia Regionala Vamala Bucuresti – Serviciul Juridic-Contencios, Urmarire si Incasare a Creantelor Bugetare impreuna cu Procesele verbale nr.x si x/03.12.2002 privind calculul majorarilor de intarziere si al penalitatilor de intarziere calculate pana la data de 03.12.2002. (...) de la transmiterea dosarului catre serviciul executari silita si pana la aceasta data nu a fost incasata nicio suma. D-I X figurand la data de 31.12.2015 cu debit total in suma de y+1 lei din care accesorii in suma de y lei.

(...).

Propunem mentinerea Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.x/22.12.2015, in masura in care organele de executare silita au intreprins masuri legale de recuperare a creantelor stabilite in sarcina d-lui X, in interiorul termenului de prescripție, avand in vedere ca stabilirea dobanzilor si penalitatilor de intarziere reprezinta masura accesorie in raport cu debitul.”

4. Intrucat dosarul contestatiei a fost transmis incomplet, prin adresa nr.MBR-REG x/MBR-DGR x/22.04.2016, Serviciul solutionare contestatii a solicitat completarea dosarului cauzei cu informatii si documente referitoare la:

- dovada comunicarii titlurilor de creanta care au stat la baza emiterii deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/22.12.2015, avand in vedere simpla mentiune din referatul cauzei privind comunicarea acestora prin posta cu confirmare de primire, fara ca aceasta sa se regaseasca in dosarul contestatiei;

- precizari cu privire la motivele concrete de intrerupere/suspendare a cursului prescriptiei dreptului de a stabili accesorii pentru perioada 04.12.2002-31.12.2015, avand in vedere motivatiile contestatorului, in conditiile in care singurul act de executare intocmit existent in dosarul contestatiei este Somatia nr. x/26.04.2005, comunicata;

- precizari referitoare la analiza implinirii termenului de prescriptie a dreptului de stabilire a obligatiilor fiscale reglementat de art.93 din Codul de procedura fiscala, anterior emiterii deciziei calcul accesorii;

- propuneri concrete de solutionare a contestatiei avand in vedere toate motivatiile contestatarului,

invederandu-se faptul ca netransmiterea celor solicitate va conduce la solutionarea contestatiei in limita sesizarii.

5. Prin adresa nr. x/03.05.2016, inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/06.05.2016, DRV Bucuresti-BVI Bucuresti precizeaza:

„(...) va comunicam ca nu detinem date, informatii si documente suplimentare fata de cele comunicate si transmise cu adresa x/27.01.2016.”

6. Fata de aspectele prezentate anterior, in ceea ce priveste termenul de prescriptie a dreptului organelor vamale de a stabili obligatii de plata reprezentand majorari de intarziere/dobanzi si penalitati de intarziere aferente datoriei vamale pentru perioada 14.12.2002-31.12.2015, se retin urmatoarele:

A. Potrivit dispozitiilor legale referitoare la comunicarea actelor administrative fiscale obligatiile de plata stabilite si individualizate prin titluri de creanta, in speta diferenta de datorie vamala, precum si accesorii datorate pentru neplata/plata cu intarziere a acestor diferente, produc efecte din momentul in care sunt comunicate contribuabilului (in acelasi sens, si somatia si titlurile executorii produc efecte din momentul în care sunt comunicate); de asemenea comunicarea trebuie sa fie efectuata in interiorul termenului de prescriptie, cu respectarea dispozitiilor legale, tocmai pentru a da dreptul organul fiscal de a solicita plata sumelor respective.

B. Organele vamale nu au facut dovada comunicarii titlurilor de creanta asupra carora au fost calculate accesoriile, singurul document existent in dosarul cauzei pentru care exista dovada comunicarii catre contribuabil fiind Somatia nr. x/26.04.2005 si nici nu au adus precizari cu privire la motivele de intrerupere/suspendare a cursului prescriptiei dreptului de a stabili obligatii de plata, desi le-a fost solicitat in mod expres de organul de solutionare.

C. Ca atare, nefiind prezentate cauze de intrerupere a cursului prescriptiei dreptului de a cere executarea silita a debitului principal reprezentand taxe vamale, TVA, accize inlauntrul perioadei de prescriptie care sa conduca la curgerea unor noi termene de prescriptie, in conformitate cu dispozitiile legale antecitate, este prescris si dreptul organelor vamale de a stabili obligatii fiscale accesorii aferente acestui debit.

In concluzie, rezulta ca accesoriile aferente datoriei vamale in suma de y lei stabilite prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/22.12.2015 au fost eronat

calculate de catre Directia Regionala Vamala Bucuresti-Biroul Vamal de Interior Bucuresti.

In speta sunt incidente si dispozitiile art.276 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, care prevad:

*"(1) In solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. **Analiza contestatiei se face in raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face in limitele sesizarii.**"*

Fata de cele prezentate rezulta ca suma de y lei reprezentand majorari de intarziere/dobanzi si penalitati de intarziere stabilite prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/22.12.2015, emisa de Directia Regionala Vamala Bucuresti-Biroul Vamal de Interior Bucuresti sunt eronat stabilite, urmand ca, in temeiul art.279 din Codul de procedura fiscala sa fie admisa contestatia formulata de X pentru aceasta suma.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art.10, art.25, art.97, art.98, art.99, art.100 din OG nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare, art.10, art.137, art.138, art.140 din O.G. nr. 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, art. 17 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescriptia extinctiva, art.131, art.132, art.133, art.231 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, art.276 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

DECIDE

Admite contestatia formulata de X si anuleaza Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/22.12.2015 emisa de Directia Regionala Vamala Bucuresti-Biroul Vamal de Interior Bucuresti, prin care s-au stabilit accesorii aferente drepturilor vamale in suma totala de y lei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac.